

værdighed, Nidkærhed og Ihærdighed ganske uførtalt — i Forbindelse med den paa mange Punkter inappellable Stilling, som Overværgeraadet indtager, har efterhaanden ophobet et saadant Eksplosionsstof mellem Overværgeraadet og de praktisk virkende, ude i Folket arbejdende Værgeraad, at jeg mener, at det er nødvendigt at gøre Justitsministeriet opmærksom derpaa. Der samler sig en Irritation imod Overværgeraadets Indgriben af formelle Grunde i Ting, som Værgeraadene har ordnet efter Livets reelle Krav, saa at der maa kunne findes en Udvej for Justitsministeriet til at faa Overværgeraadet til at begrænse sin Indgriben til Realiteter. Jeg ved, at min ærede Kollega fra Holbæk (Nøhr) vil meddele det høje Ting et enkelt Tilfælde, hvis Forudsætning og Resultat er lige haarresjende. Jeg vil paa Forhaand sige, at dette Tilfælde naturligvis er et af de grelle, maaske et af de grelleste, men at det i sin Art og derved ogsaa i Arten af sit Resultat er typisk for Forholdet mellem det papirlige Overværgeraads og de praktisk virkende Værgeraads Arbejde.

Justitsministeriet har med Hensyn til Loven af 29. April 1913 — en af de to Love, der gennemførtes lige i Slutningen af sidste Samling, og om hvilken den højtærede Justitsminister og jeg begge overensstemmende sagde til dette Ting, at efter vor Mening var den bedre, da den blev forelagt, end da den forlod Landstinget og gik hened — i Ministerialtidende Nr. 13 af 5. Juni givet Hjørring Amt en Besvarelse med Hensyn til en Moders Samliv med andre end med Barnets Fader og Følgen deraf for hendes Børn, en Besvarelse, som efter min Mening efter Lovens Ordlyd er omtvistelig og i alle Tilfælde efter sine Resultater er skadelig for Børnene, medens Lovens Sigte er at gavne Børnene. Afgørelsen lyder paa, at for saa vidt en Moder faar flere Børn udenfor Ægteskab efter denne Lovs Ikrafttræden, bortfalder hendes Ret til forskudsvis Udbetaling, ikke blot for de Børn, der er fødte efter Lovens Ikrafttræden, men ogsaa for alle de tidligere fødte Børn, medmindre de alle er anbragte i fast Pleje. Det vil sige, at en i og for sig fuldkommen hæderlig og for sine Børn omhyggelig Moder mister de Goder, som Loven tilsiger hende, under Hensyn til et sædeligt og moralsk Forhold, som det aldeles ikke kan være Lovgivningens Formaal at blande sig i — i alle Tilfælde ikke for saa vidt angaar det, som ligger forud for den Lovs Ikrafttræden, som Sagen angaar. Personlig er jeg en meget bestemt Modstander overhovedet af den Art moralsk Lovgivning,

men nu staar det i Loven, det kan jeg ikke komme uden om. Derimod vil jeg, hvis dette Spørgsmaal bliver taget op paa ny, hvad nogle af de Foreninger, som efter samme Lov har faaet en vis Stilling indenfor Børnehjælpsarbejdet, paataenker, og hvis det maaske kommer ind for Justitsministeriet gennem den Komité, hvis Næstformand jeg har den Ære at være, Komiteen til Modarbejdelse af Børnedødeligheden, henstille, at Justitsministeren vil tage denne Fortolkning op til fornyet Overvejelse.

Jeg vil takke det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), min kære Nabo, for, at han har taget Spørgsmaalet om Krudttaarnene op. Jeg har den Tillid til den højtærede Marineminister — jeg siger det, fordi en Del af Christianshavn er truet paa samme Maade, som det ærede Medlem sagde om det øvrige Amager —, jeg har den Tillid til Marineministeren, at han ikke vil lade mine udmærkede Vælgere i Prinsessegade med Koner og Børn springe i Luften, hvis det paa nogen Maade kommer an paa ham. Jeg vil altsaa bede Marineministeren tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, hvad der kan gøres for at formindske Faren. Jeg vil gerne tilføje med Hensyn til Christianshavns Vold, at det, at der skabes en Færdselsaare fra Christianshavn til den gamle By, er et for den indre Del af Christianshavn meget vigtigt Spørgsmaal. Ogsaa det, mener jeg, trænger til nøje Overvejelse, dog saaledes, at den Vold, til hvis Bevarelse der vistnok eksisterer en Forening, af hvilken jeg er Medlem, ikke lider mere Skade, end selve Færdselen byder.

Ligeledes kan jeg heldigvis undlade at eftergaa Orlogsværftets Forhold, som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) saa udførligt omtalte. Ogsaa jeg vil udtale min Tilslutning til Marineministeren paa ethvert Punkt, hvor han forsøger at mildne og lempe det, jeg betragtede og betragter som et Misgreb, som er sket paa Orlogsværftet, den Gang Arbejdstiden blev forlænget, men det er jo en Arv, som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds rigtigt meddelte.

Jeg har i øvrigt kun at sige til den højtærede Forsvarsminister særlig i hans Egenskab af Krigsminister, at jeg forbeholder mig senere i Samlingen at komme tilbage til Spørgsmaalet om de militære Uddannelsesforhold. Kommissionsbetænkningen er jo ikke kendt endnu og foreligger ikke for Rigsdagens Medlemmer. Min Forhaandstillid til den er ikke overvældende. Det var med Beklagelse, jeg saa, at det ikke lykkedes mig at faa den daværende Krigs-